

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 8Cb/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217643
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Penjaková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2020:6118217643.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Miriam PENJAKOVOU v spore žalobcu: SETCAR s.r.o., so sídlom č.p. 816, 735 32 Rychvald, Česká republika, IČO: 278 50 994, vo veci organizačnej zložky SETCAR s.r.o.- organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, so sídlom Černík 386/4, 038 53 Turany, IČO: 47 790 857, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Zboja, advokáta, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Horná 26, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, v konaní o zaplatenie 676,57,-Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd vo zvyšnej časti žalobu zamieťa.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 43,20 %, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 09.02.2018 si žalobca voči žalovanému uplatnil právo na zaplatenie sumy 676,57,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 676,57,-Eur od 26.08.2016 až do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-Eur a náhradu trov konania. Po skutkovej stránke žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 27.04.2016 došlo ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému Nociarovej Jaroslave BYTY s.r.o., na vozidle Audi Q5, ev. č. RK121BI. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného, poisťná udalosť č.8004905380. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 197 zo dňa 29.04.2016. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 2016237 zo dňa 20.05.2016 s dátumom splatnosti 03.06.2016 na celkovú sumu 2 760,- Eur. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 10.08.2016 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že znížil sadzbu denného nájmu, znížil poistné plnenie o zmenu technickej hodnoty vozidla, čím priznal náklady vo výške 2083,43,-Eur. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 23.05.2016 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti č.8004905380 zo dňa 27.04.2016 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 2760,- Eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Keďže žalovaný šetrenie poistnej udalosti ukončil dňa 10.08.2016 sa v zmysle § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení dostal od 26.08.2016 do omeškania. Žalobca opiera nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení a v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania a náklady spojené s uplatňovaním pohľadávky si žalobca nárokuje v zmysle § 369 ods.1, ods. 2 Obchodného zákonníka, § 1 ods.1, ods. 2, ods. 3 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. a § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z.

2. Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8Cb/13/2018 zo dňa 24.09.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8Cb/13/2018 zo dňa 27.11.2018 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 676,57,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 676,57,-Eur od 26.08.2016 až do zaplataenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

3. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp.zn. 14Cob/204/2019 zo dňa 20.02.2020 rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8Cb/13/2018-85 zo dňa 24.09.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8Cb/13/2018-98 zo dňa 27.11.2018 v časti napadnutého výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 676,57,-Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku potvrdil. Rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8Cb/13/2018 zo dňa 24.09.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8Cb/13/2018 zo dňa 27.11.2018 v časti uplatneného výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 676,57,-Eur od 26.08.2016 až do zaplataenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti výroku rozsudku a vo výroku o náhrade trov prvoinštančného konania zrušil a vrátil v tejto časti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení Krajský súd v Žiline uviedol, že v ďalšom konaní Okresný súd Ružomberok bude vychádzať z prezentovaných zhodnotení krajského súdu, opätovne vyhodnotí nárok žalobcu, tak v časti úroku z omeškania, ako aj v časti požadovanej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to s prihliadnutím na judikatúru Najvyššieho súdu SR, na ktorú bolo krajským súdom poukázané. V prípade, ak by okresný súd dospel k záveru o vzniku omeškania žalovaného a teda o dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu na úroky z omeškania, bude potrebné vyhodnotiť, či je na mieste na daný vzťah uplatňovať obchodnoprávnu alebo občianskoprávnu úpravu nárokov plynúcich z omeškania. Pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, bude súd prvej inštancie vychádzať z uvedených záverov odvolacieho súdu.

4. V zmysle intencií rozsudku Krajského súdu v Žiline súd opätovne vypočul právneho zástupcu žalovaného, ktorý uviedol, že zotráva na všetkých svojich písomných vyjadreniach.

5. Právny zástupca žalobcu sa písomne ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia, ako aj na vyjadrenie zo dňa 13.03.2020, v ktorom uviedli, že chcú poukázať na zásadné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 25.03.2009, a to rozsudok sp.zn. 5Obo/19/2009, podľa ktorého poisťiteľ nesie riziko sankcie, ak odmietne plniť alebo poisťné plnenie kráti, pričom v súdnom konaní sa preukáže dôvodnosť tohto nároku. Následkom potom je povinnosť žalovaného plniť nielen poisťné plnenie, ale ja úrok z omeškania. Tu poukázali, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je v otázke úrokov z omeškania jednotná, nakoľko doposiaľ nebolo prijaté zjednocujúce stanovisko. Nemožno preto súhlasiť so záverom uvedeným v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 a sp.zn. 1Cdo/212/2017, že povinnosť poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania ako peňažná sankcia je viazaná výlučne na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenie v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2011 Z.z.. Pre úplné vylúčenie povinnosti poisťovateľa nahradiť vzniknutú škodu by v prípade akceptovania tohto názoru postačovalo uviesť akékoľvek dôvody odmietnutia plnenia, bez ohľadu na ich kvalitu a opodstatnenosť nároku poškodeného. Najvyšší súd SR doposiaľ vo svojich rozhodnutiach dôsledne neodlíšil omeškanie so splnením peňažnej povinnosti podľa § 1 ods. 2 zákona o PZP od omeškania so splnením nepeňažnej povinnosti poisťovateľa zakotvenej v § 11 ods. 8 zákona o PZP. Poukázali vzhľadom na neustále sa vyvíjajúcu judikatúru súdov SR aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.09.2019, v ktorom súd uvádza, že ukončenie prešetrovania žalovaného, aj keď so záverom, že neposkytne poisťné plnenie, ktoré vykonal v lehote stanovenom v 11 ods. 6 citovaného zákona, ho nezbavuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. V danom prípade nie je namieste aplikovať časť ustanovenia § 11 ods. 7 po spojke alebo, pretože v tomto prípade je poisťovňa stranou konania a nie je dôvod jej preto doručovať ešte následne právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené platí pre prípad, keby poisťovňa stranou sporu nebola a povinnosť plniť by jej vyplývala z právneho vzťahu k poisťníkovi, ktorý bol stranou sporu. Okrem toho dávajú do pozornosti aj ďalšie rozsudky Okresného súdu Žilina sp.zn. 19Cb/73/2016 zo dňa 13.12.2016, potvrdený rozsudkom Krajského súdu

v Žiline sp.zn. 13Cob/110/2017, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/267/2016 zo dňa 19.10.2017, ktorý ako vecne správne potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. 25Cb/279/2015 zo dňa 16.05.2016. Okrem toho poukázali aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/98/2019 zo dňa 30.10.2019. Okrem toho sa právny zástupca žalobcu vyjadril, že úroky z omeškania si uplatnili v zmysle Obchodného zákonníka vo výške 9 % ročne, pretože tento záväzkový vzťah s ohľadom na povahu strán sporu a skutočnosť, že tento záväzkový vzťah vznikol pri ich podnikateľskej činnosti, vyhládzajúc z predmetu podnikania poisťovateľa a nespornej skutočnosti, že poškodený motorové vozidlo, ktoré bolo poškodené pri predmetnej škodovej udalosti, používal na svoju podnikateľskú činnosť. V zmysle § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka sa zmluvný typ, ktorý je upravený v Občianskom zákonníku bude v danom prípade spravovať príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku iba v rozsahu, ktorý neupravuje špeciálny predpis, ktorým je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku a zákon č. 381/2001 Z.z. a vo zvyšku Obchodný zákonník.

6. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cob/204/2019 zo dňa 20.02.2020, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/135/2019 zo dňa 25.06.2019, rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/98/2019 zo dňa 30.10.2019, vyjadrením právneho zástupcu žalovaného, v ktorom poukázal na obsah rozsudku Krajského súdu v Žiline a naďalej trvajú na všetkej svojej argumentácii uvedenej v odpore, ako aj v odvolaní a považujú úroky z omeškania, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky za nedôvodné, pričom sa v plnej miere stotožňujú s recentnou súdnou praxou relevantnou pre spravodlivé posúdenie nároku, ktorý zostal predmetom konania. Poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn., 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019 a navrhli v tejto časti žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v konaní.

7. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

8. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.15a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20191001>>

9. Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

10. Na základe doplneného dokazovania, po oboznámení sa s obsahom doterajšieho spisu, ako aj vykonanými dôkazmi v zmysle intencií odvolanie súdu Krajského súdu v Žiline, dospel súd k záveru, že vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 676,57,-Eur od 26.08.2016 až do zaplatenia, ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-Eur. Súd v danom prípade vychádzal zo záverov aktuálneho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/147/2017 zo dňa 22.11.2018, podľa ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod

následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poisťného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania. Rovnako v tejto časti zohľadnil súd závery vyplývajú už z časovo predchádzajúceho rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/158/2016 zo dňa 04.06.2016, podľa ktorých odvolací súd zastáva názor, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) predmetného zákona v trojmesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná, a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poisťného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté; relevantné tak nie ako mala resp. mohla inak poisťovňa poisťnú udalosť vybaviť. Uvedené možno odvodiť aj zo znenia článku 4 ods. 6 Smernice 200/26 ES Európskeho parlamentu a Rady zo dňa 16.05. O aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení Smerníc Rady č. 73/239 EHS a 88/357/EHS, podľa ktorého členské štáty zavedú povinnosť podporenú primeranými, účinnými a systematickými finančnými a rovnocennými správnymi sankciami až do troch mesiacov odo dňa, kedy poškodená osoba uplatní svoju pohľadávku na náhradu škody buď priamo voči poisťovni osoby, ktorá spôsobila škodu, alebo jej likvidačnému zástupcovi po a) poisťovni osoby, ktorá spôsobila nehodu alebo jej likvidačný zástupca predložia odôvodnení návrh na náhradu škody v prípadoch, kedy zodpovednosť nie je sporná a škody sú vyčíslené alebo po b) poisťovňa, ktorej je adresovaná žiadosť o náhradu škody alebo jej likvidačný zástupca poskytne odôvodnenú odpoveď na body žiadosti v prípadoch, keď zodpovednosť je buď odmietnutá, nie je presne určená alebo škody nie sú úplne vyčíslené. Omeškanie škodcu je potrebné vyvodzovať výlučne z jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi na základe ustanovenia § 517 ods. 1, 2 v spojení s § 563 Občianskeho zákonníka, teda v závislosti od toho, či si škodca splnil svoj záväzok včas a omeškanie odporu ako poisťovateľa s vyplatením poisťného plnenia je potrebné posudzovať podľa § 11 ods. 6, 7, a 8 Zákona č. 381/2001 Z.z., v ktorej je u poisťovateľa viazané na nesplnenie jeho povinnosti uloženej mu v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Súd pri rozhodovaní o zamietnutí žaloby pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania vychádzal nielen z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2011 zo dňa 22.11.2018, ale taktiež z pomerov v tejto veci z úpravy § 11 ods. 6 písm. b), ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. a v skutkovej rovine z obsahu listinného dôkazu, oznámenia žalovaného zo dňa 10.08.2016 (viď čl. 7rub-8), z ktorého mal za preukázané, že žalovaný znížil sumu za prenájom motorového vozidla z 92,-Eur na sumu 75,-Eur bez DPH na jeden deň, a taktiež nepriznal odpočet za prevádzkové náklady počas prenájmu náhradného vozidla, teda celkovo v sume 676,57,-Eur, avšak priznal poisťné plnenie vo výške 2.083,43,-Eur. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vystavenia označeného oznámenia s poukazom na aplikáciu § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. súd konštatuje nedôvodnosť uplatneného práva na zaplata úroku z omeškania, nakoľko si poisťovateľ splnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) citovaného zákona, kedy poškodenému zaslal písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poisťné plnenie, a teda nedošlo k vzniku sankcie z úrokov z omeškania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti následne súd rozhodol o zamietnutí v časti žaloby pokiaľ sa týka uplatneného úroku z omeškania.

11. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20180901>> aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

12. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky¹⁾ platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

13. Podľa § 2 nariadenie vlády č. 21/2013 Z.z., výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>> je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

14. Tak ako v prípade úrokov z omeškania, aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vzniká ex lege v dôsledku omeškania dlžníka so splnením peňažného záväzku. Dôležitou otázkou pre vymedzenie tohto nároku je určenie, či ide o príslušenstvo pohľadávky. Vzhľadom na dikciu ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, je možné konštatovať, že ide o náklady spojené s uplatnením pohľadávky, a preto aj paušálna náhrada nákladov spojená s uplatnením pohľadávky je príslušenstvom pohľadávky. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, keďže súd konštatoval nedôvodnosť uplatneného práva na zaplatenie úroku z omeškania, nakoľko si žalovaný splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., aj paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky tvorí príslušenstvo pohľadávky a preto, keďže nedošlo k omeškaniu dlžníka so splnením si peňažného záväzku, nevzniklo žalobcovi právo na predmetnú paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd aj v tejto časti žalobu zamietol, pokiaľ sa týka uplatnenej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

15. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Žaloba bola čiastočne zamietnutá v časti, v dôsledku čoho stranou v konaní úspešnou bol žalobca, ktorý bol úspešný v časti o zaplatenie istiny vo výške 676,57,-Eur. V časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 676,57,-Eur od 26.08.2016 až do zaplatenia (vypočítané ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. ku dňu 25.05.2020, predstavuje sumu 228,38,-Eur), ako aj 40,-Eur paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, celkovo v sume 268,38,-Eur, bola žaloba zamietnutá, a teda v tejto časti bol úspešný žalovaný. Úspech žalobcu v konaní tak predstavoval sumu 71,60 % a úspech žalovaného 28,40 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 43,20 %. S poukazom na § 262 ods. 2 CSP, o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov; ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých detí - rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia.